

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7493/2538

นาง ประภา จันทรพวง กับพวกโจทก์ สำนักงานประกันสังคม กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.เงินทดแทน พ.ศ. 2537 มาตรา 32, พ.ร.บ.เงินทดแทน พ.ศ. 2537 มาตรา 52

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามที่พระราชบัญญัติเงินทดแทนพ.ศ.2537มาตรา32(5)ระบุว่าคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา52นั้นหมายความว่ามีความที่มีอำนาจที่จะวินิจฉัยชี้ขาดว่าเห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้จ่ายเงินทดแทนให้แก่โจทก์ทั้งสามสืบหาหรือไม่ แต่จะมีคำสั่งระงับการจ่ายเงินทดแทนเป็นการชั่วคราวหาได้ไม่เพราะการมีคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลเป็นการทะเลาะปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นการขัดต่อมาตรา54แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทนพ.ศ.2537ที่บัญญัติเป็นใจความว่าการอุทธรณ์หรือนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทะเลาะการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของคณะกรรมการแล้วแต่กรณี แม้คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนจะมีอำนาจในการรวบรวมพยานหลักฐานโดยจะเป็นผู้รวบรวมเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการช่วยรวบรวมก็เป็นการกระทำเพื่อนำมาพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นั่นเองและเมื่อยังไม่ได้วินิจฉัยชี้ขาดว่าเห็นด้วยกับอุทธรณ์และสั่งให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของพนักงานเงินทดแทนที่ให้จ่ายเงินทดแทนแก่โจทก์ทั้งสามสืบหาซึ่งคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนยังต้องวินิจฉัยต่อไปแต่ยังอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมพยานหลักฐานถ้าถือว่าคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจที่จะมีคำสั่งระงับการจ่ายเงินทดแทนเป็นการชั่วคราวแล้วก็จะมีผลเป็นการเปิดช่องให้มีการหลีกเลี่ยงบทบัญญัติของมาตรา54ด้วยย่อมไม่ชอบด้วยเจตนารมณ์ของบทบัญญัติในมาตราดังกล่าวโจทก์ทั้งสามสืบหาฟ้องขอให้เพิกถอนมติคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ครั้งที่ 2/2538 ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2538ที่ให้ระงับการจ่ายเงินทดแทนแก่โจทก์ทั้งสามสืบหา และให้จำเลยทั้งสามปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเงินทดแทนต่อไปจำเลยทั้งสามให้การว่า มติของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนที่ให้ระงับการจ่ายเงินทดแทนไว้นั้นกว่าจะได้หลักฐานทางการแพทย์เพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไปนั้น

คำพิพากษา

เป็นการใช้ดุลพินิจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 มาตรา 52 ขอให้ยกฟ้องศาลแรงงานกลางพิพากษาให้เพิกถอนมติคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนครั้งที่ 2/2538 ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2538 เสีย และให้จำเลยทั้งสามปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเงินทดแทนตามฟ้องโจทก์ทั้งสามสืบหาต่อไปจำเลยทั้งสามอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทนพ.ศ. 2537 มาตรา 32(5) ที่ระบุว่าคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา 52 นั้น ย่อมหมายความว่ามีความที่มีอำนาจที่จะวินิจฉัยชี้ขาดว่าเห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้จ่ายเงินทดแทนให้แก่โจทก์ทั้งสามสืบหาหรือไม่ แต่จะมีคำสั่งระงับการจ่ายเงินทดแทนเป็นการชั่วคราวหาได้ไม่ เพราะการมีคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลเป็นการทะเลาะการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ อันเป็นการขัดต่อมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ที่

บัญญัติเป็นใจความว่า การอุทธรณ์หรือนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งหรือ คำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของคณะกรรมการแล้วแต่กรณี ส่วนข้อที่ว่าคำสั่งของ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนดังกล่าวเป็นเพียงขั้นตอนในการรวบรวมพยานหลักฐานของ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนจะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของบริษัทโรงงานทอผ้ากรุงเทพ จำกัด นั้น เห็นว่า แม้คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนจะมีอำนาจในการรวบรวมพยานหลักฐาน โดยจะเป็นผู้รวบรวมเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการช่วยรวบรวมก็เป็นการกระทำเพื่อนำมา พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของบริษัทดังกล่าวนั่นเองและเมื่อยังไม่ได้วินิจฉัยชี้ขาดว่าเห็นด้วยกับ อุทธรณ์และสั่งให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของพนักงานเงินทดแทนที่ให้จ่ายเงินทดแทนแก่โจทก์ทั้ง สามสืบหา ซึ่งคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนยังต้องวินิจฉัยต่อไปแต่ยังอยู่ในขั้นตอนการ รวบรวมพยานหลักฐาน ถ้าถือว่าคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจที่จะมีคำสั่งระงับการ จ่ายเงินทดแทนเป็นการชั่วคราวแล้วก็จะมีผลเป็นการเปิดช่องให้มีการหลีกเลี่ยงบทบัญญัติของ มาตรา 54 ได้ ย่อมไม่ชอบด้วยเจตนารมณ์ของบทบัญญัติในมาตราดังกล่าวพิพากษายืน

องค์คณะ

ชูชาติ ศรีแสง · พรชัย สมรรถเวช · วินัย วิมลเศรษฐ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7493/2538>